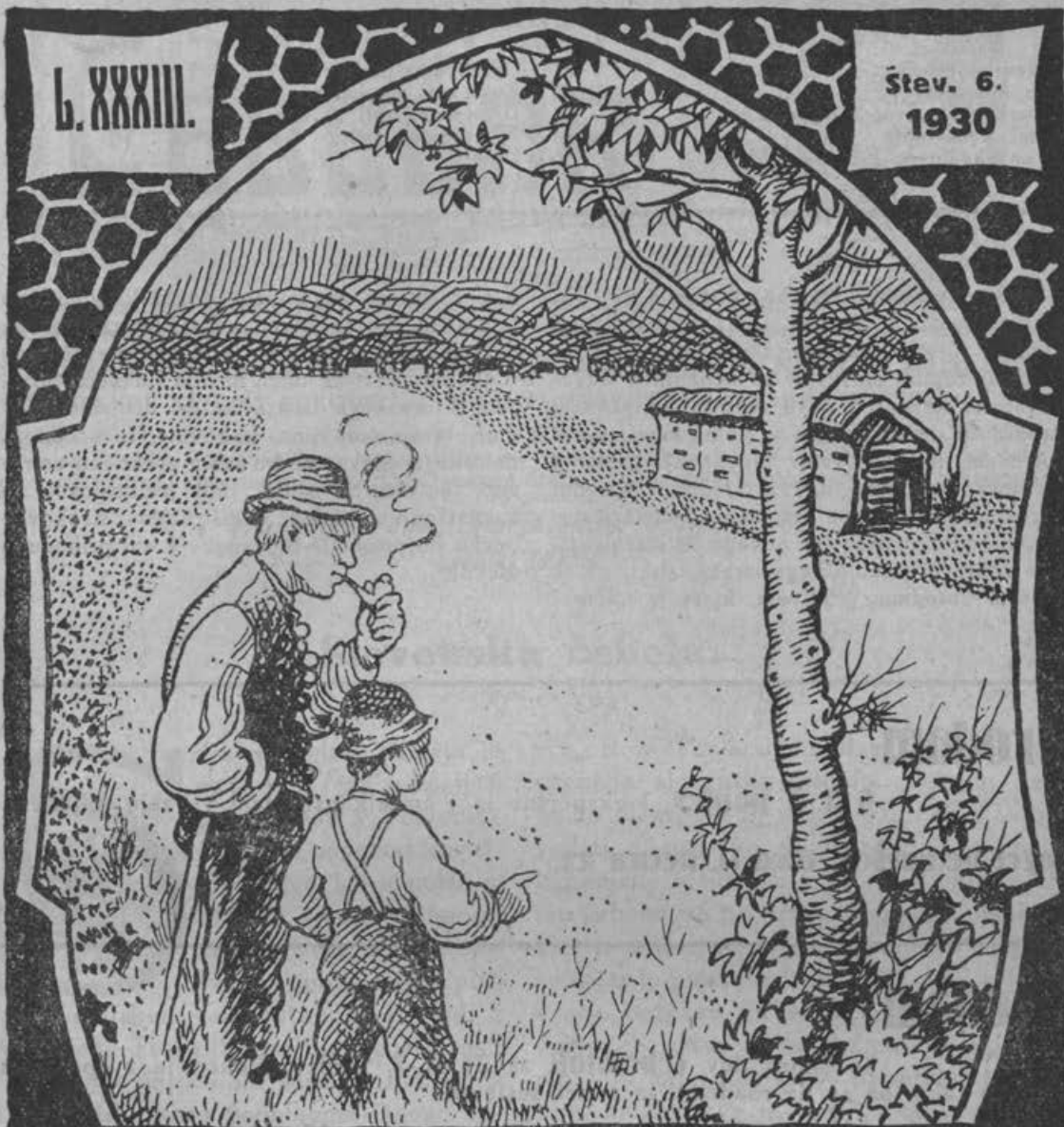

L. XXXIII.

Štev. 6.
1930

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Slovenska čebela	81	Opazovalne postaje	87
Kam z medom	82	Kako sem ogrebel roj	88
Preselitev blagovnega oddelka	83	Društvene vesti	90
Mesečna navodila	84	Podružnične vesti	91
Še en škodljivec čebel	86	Drobiž	94

Slovensko-nemški slovar, sestavila dr. Fr. Bradač in dr. I. Pregelj. Cena vezani knjigi 100 Din. V zelo praktični žepni obliki je izšla v zbirki žepnih slovarjev in učbenikov Jugoslovske knjigarne nova obširna knjiga (650 strani), ki bo ustrezala v polni meri našim potrebam in zahtevam. Slovar se naslanja vsebinsko pretežno na Pleteršnikov besedni zaklad. Dopolnjuje pa omenjeni učenjaški slovar, z bogatim osebjem novega in starejšega, a le dobrega etimološkega izraza, zlasti pa še z vsem besednim gradivom, ki se je udoma-

čilo v lepi in znanstveni slovenski knjigi po letu 1895., ko se je redakcija Pleteršnikovega dela završila. Praktično je slovar preračunjen v dvojno smer: da tujcu navaja slovniški obrazec slovenskega izraza in da domačinu podaja tesno, pravilno kakovost tolmačenega nemškega. Slovar ne bo samo praktično ustrezal, temveč bo služil tudi jezikoslovcu in znanstveniku sploh. Obširnejšo strokovno oceno bo priobčil »Slovenec« v eni prihodnjih številkih.

Prodajam

6 A.-Ž. panjev, 3 eksportne in 1 ameriški panj, vsi zelo obljudeni.

Jožef Petkovšek, Bled II, Rečica 22.

Prodajam

še skoro nov **čebelnjak** za 24 A.-Ž. panjev. Pokrit je z opeko in narejen tako, da se da razdejeti in zopet sestaviti.

Prodajam tudi **9 obljudenih A.-Ž. panjev** in **15 praznih**, nadalje omaro za shranjevanje 200 A.-Ž. okvirjev. Cena po dogovoru.

Marija Igričnik, Studenec, p. Hrasnik.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je naslavljali na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potreščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, lugoslov. knjigarna

V Ljubljani, dne 1. junija 1930. / Številka 6.

Letnik XXXIII.

Slovenska čebela.

Profesor S. G.

Slovenska čebela je razširjena po vsej naši državi, tudi v Vojvodini, kjer živi ponekod kot čisto pleme, a večinoma je križana z rumeno banatsko. V Vojvodino je slovenska čebela mogla priti po geografskem razprostiranju ali tudi z uvažanjem. To se dogaja tudi sedaj, zlasti v zadnjih letih, ko sta suša pa tudi huda zima uničili skoro popolnoma mnogo velikih in malih čebelarstev. Suša jih je ugonobila, ker čebelarji proti temu niso ukrenili potrebnih varnostnih mer. To je dokaz, da mnogo čebelarstev v Vojvodini ni še ustaljenih in na vrhuncu.

Slovenska čebela v Vojvodini se je vedno dobro obnesla. Če je pa kateri čebelar ob suši ali sicer zanemaril svoje čebelarstvo, je seveda jasno, da mu ni mogla koristiti niti slovenska niti banatska čebela. Nobeno pleme ne more pomagati šušmarju, ki ne ve, da uspeh dosežemo samo ob določenih pogojih, ki so v umnem čebelarstvu znani in znanstveno potrjeni.

K. R. v »Pčelarskem Glasniku« površno ocenjuje slovensko čebelo. Nobeno čebelno pleme ne bi moglo vzdržati v Vojvodini v suši, ko se travniki v ravnini izpremene v suho in vročo pustinjo, če bi mu čebelar ne priskočil na pomoč. V Liki, kjer je najbolj razširjena slovenska čebela, se včasih pojavi takšna suša, da je vse cvetje požgano. In vendar je tam vedno dosti čebel in to slovenske pasme, toda ne morebiti zato, ker so se privadile razmeram, ampak ker je tam čebelarstvo primitivno in ljudje v suhih letih niso lakomni na med, kakor čebelarji v Vojvodini, ki tudi v suhih letih mislijo, da jim mora čebelnjak donesti kakšen tisočak. Liški čebelarji, ki samo enkrat na leto (sredi poletja) pobirajo med, se v suhih letih sploh ne dotikajo čebel, če vidiijo, da so panji lahki in da ni paše. Kakšen panj jim pač pogine, toda mnogo jih ostane. To je popolnoma prirodno in dokazuje, da slovenska čebela kakor vsaka druga zahteva za svoj obstanek določene pogoje.

Na te pogoje bi bil moral misliti tudi g. K. R., potem ne bi bil nekako zabavljaj slovenski čebeli, ki je naše najboljše in

najbolj znano pleme. Ni nič treba zabavljati, zlasti če smo sami krivi neuspeha. Njen sloves ostane znan tudi nadalje ne samo našim, ampak tudi inozemskim čebelarjem.

Mislím tudi, da je smešna svoboda g. I. A., s katero hoče slovensko čebelo prekrstiti na jugoslovensko. G. Antonioli hoče

biti nekak apističar in avtoriteta ter daje čebelnim plemenom nova imena, da ne bi imela baje šovinističnega karakterja! Kaj porečejo na to apističarji? Na drugem mestu g. Antonioli dobi zasluženó plačilo za svojo novo »znanstveno« terminologijo. Pustimo mu, da kaže svojo lojalnost tudi na račun slovenske čebele.

Kam z medom?

Franc Beci v Razboru pri Zidanem mostu.

akor so se lani vinogradniki vpraševali: »Kam z vinom?«, tako so se čebelarji vpraševali: »Kam z medom?« Lani se je hvala Bogu pridelalo obilno tega božjega daru, pa bi čebelarji radi vsaj del tega blaga spravili v denar. Toda le malokdo se zanima zanj. V prejšnjih časih se je med lahko prodal skoro v vsaki trgovini se je zanj našel kupec; sedaj pa skoraj vsak trgovec toži, da ima še lanskega vsega in ga ne more nikamor prodati. Kje tiči vzrok tega zastoja? Vredno je, da o tem malo razmišljamo.

Gosp. profesor Verbič je že svoječasno omenil, da delamo za svoje blago premalo reklame. Res je to! Prepričan sem, da bi med marsikdo kupil, oziroma užival, če bi bil nanj opozorjen. Kakor se čuje, na izvoz v inozemstvo ni mnogo upanja. Pa ga menda tudi ne pridelamo toliko, da bi ne porabili vsega v Jugoslaviji oziroma v Sloveniji, če bi bolje poznali njegove koristi. Če ima čebelarsko društvo potrebna sredstva, naj poišče koga, ki bo v časopisju, zlasti v dnevnikih, priobčeval članke o vrednosti medu kot hrana in kot zdravilo. Predavalo naj bi se o tem tudi s posredovanjem radijske postaje.

Da se med marsikje tako malo ceni, smo krivi tudi mi sami oziroma so krivi čebelarji, ki niso čebelarji, ampak »pac-karji«. Videl sem že, kako izvrstno (?) znajo nekateri pripraviti med za prodajo. Segrevajo in prešajo ga s čebelami vred

in jim potem ni dosti mar, ali se nahajajo v njem le posamezni deli čebelnih teles ali pa kar cele čebele! Pa gredo in ponujajo tak med celo naprodaj in ga še hvallijo. Marsikateremu bolniku svetuje zdravnik, naj uživa med. Če ga bolnik kupi od takegale zanikarnega »medarja«, dobi za drag denar prečudno pasto, ki je vse prej nego užitna. Da bi se rešil smrti, jo bolnik uživa, pri tem pa se mu »med« tako pristudi, da ga nikoli več ne pokusi, če kljub vsemu ozdravi. V zadnjih letih sem doživel že več takih primerov. Neka gospa iz O. mi je rekla, ko sem ji ponudil res dober med: »Lani sem ga kupila eno kilo, pa imam še skoro vsega.« Ko sem jo začudeno vprašal, kako to, mi je povedala, da je našla v njem zmečkane čebele, pa ga kar ni mogla in ga še sedaj ne more. Ko sem ji svoj med skoro vsilil, ga je končno zaužila, sedaj pa mi ga ji ni treba nič več vsiljevati: kaj rada prihaja ponj sama. Letos ga je vzela že 6 kg! Druga gospa, iz Sevnice, mi je lani, ko sem ji ponujal cvetlični med, odvrnila: »Sedaj ne. Na zimo kakšno kilo, če bo kdo kaj zbolel!« Pa sem ji ga nesel v jeseni eno kilo in ji razložil, kako koristno je, med večkrat užiti po malem. Ko me je drugič videla, mi je že naročila, naj ga ji prinesem 3 kg, letos pa ga je vzela že 13 kg in mi naročila, naj ga ji za božič še prinesem. Izjavila je tudi, da je bila že nekaj let bolehná, sedaj pa, odkar uživa med, je zopet popolnoma zdrava. Takih primerov sem doživel že več. Ljudje radi uživajo med, samo da je snažen in čist! Tudi jaz me-

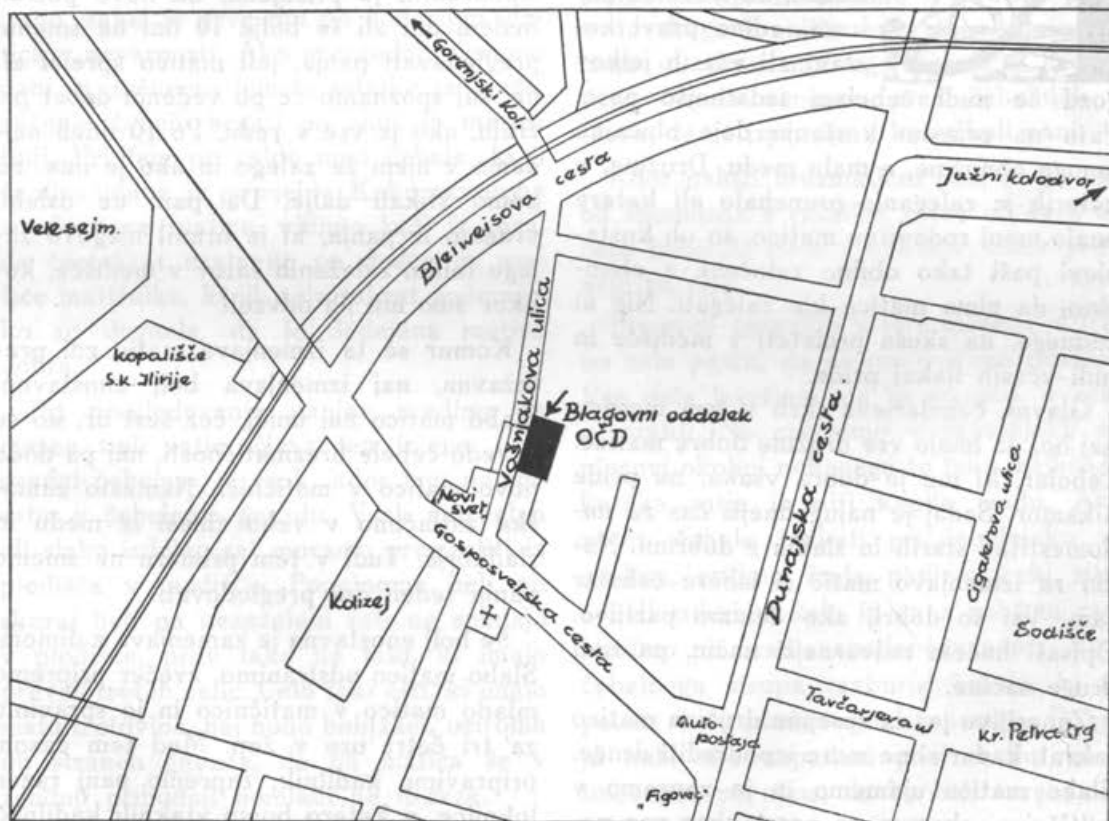
nim z g. Verbičem, da naj bi čebelarstvo društvo oskrbelo svojim članom primerne in lične etikete z označbo »Garantirano pristni« ali slično. Kdor bi pod to označbo prodajal slabo robo, naj bi zapadel globi vsaj 1000 Din, seveda po določenih posebnega zakona.

Dandanes je po svetu huda konkurenca. Samo najboljše blago jo more vzdržati. Tako je z živino, s sadjem in z drugimi živili, pa tudi z medom. Vsak čebelar bi moral gledati, da proda samo prvovrstno blago, vse drugo naj bi porabil doma!

Omenim naj še glede pocinkanega točila. Toči naj se hitro in zapored. Če bi točili več dni zapored vsak dan nekaj, bi med, ki ostane v točilu po več ur, postal popolnoma neužiten in gotovo zdravju škodljiv. Ko sem nekoč tak med nastavil čebelam, ni vstala nobena. Naj takšnega medu nikdo ne prodaja, četudi je pomešan z drugim. Naše geslo bodi: Pripravimo med tako, da bo skoz in skoz snažen in čist! Le takšen med si bo utrl pot v svet, nam pa bo pridobil zaupanje in ugled ter — odjemalce.

Naš blagovni oddelek se bo v kratkem preselil

iz dosedanjih prostorov v Jugoslovanski knjigarni v Vošnjakovo ulico št. 4. Ta ulica vodi od gostilne pri Novem svetu na državni kolodvor v Šiški, kakor kaže spodnja slika.

Dan preselitve bomo objavili v dnevnem časopisju.

Prodajalna bo odprta vse delavnike dopoldne in popoldne in se priporoča za obilna naročila. V novem lokalu bomo svojo zalogo vsestransko izpopolnili. — Vse podružnice prosimo, naj svoje člane na preselitev opozore. — Naslov za pisma in pošiljke: Blagovni oddelek čebelarstva društva v Ljubljani, Vošnjakova ulica št. 4.

ČTIVO ZA ZAČETNIKE

Mesečna navodila.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.

JULIJ

Kakor hitro se začne dan krajšati, neha tudi nagon za množenje v čebelni družini. Najizdatnejše paše je že konec, ko travnike pokose, edino pravi kostanj ali včasih jelkov gozd še nudi čebelam izdatnejšo pašo. Paša na pravem kostanju daje običajno mnogo obnožine, a malo medu. Družine, v katerih je zaleganje prenehalo ali katere imajo manj rodovitno matico, so ob kostanju paši tako obilno založene z obnožino, da nima matica kje zalegati. Nič ni čudnega, da skuša preleteti v medišče in tudi včasih tjakaj pride.

Glavna čebelarjeva skrb v tem mesecu naj bo, da imajo vse družine dobre matice. Čebelar, ki mu je dobra vsaka, ne pride nikamor. Sedaj je najugodnejši čas za nadomestitev starih in slabih z dobrimi. Način za izmenjavo matic si izbere čebelar sam. Vsi so dobri, ako delamo pazljivo. Opisati hočem najvarnejši način, pa tudi druge načine.

Zanesljivo je, da sprejme družina matico takrat, kadar si ne more izpodrediti druge. Slabo matico ujamemo in jo zapremo v matičnico, obenem pa prestavimo vso nepokrito zalego, katere je v panjih s slabimi maticami le nekoliko satov, v medišče kakega drugega panja, matico pa pustimo v lastnem panju v matičnici priprto 24 ur. Nato jo odstranimo, na njeno mesto pa damo novo matico, ki ostane priprta

24 ur. Potem nadomestimo zamašek matičnice s testom iz medu in sladkorja tako, da morejo čebele matico osvoboditi. Ker ima sedaj duh po prejšnji in si družina zaradi pomanjkanja zalege ne more nove izpodrediti, je prisiljena, da novo potrdi. Sedem dni ali še bolje 10 dni ne smemo pregledavati panja, jeli matico sprejel ali ne, saj spoznamo že po vedenju čebel pri žrelu, ako je vse v redu. Po 10 dneh najdemo v njem že zalego in ako je ima, ne bomo stikali dalje. Da panj ne oslabi, vrnemo iz panja, ki je hranil njegovo zalego toliko zaleženih satov v medišče, kolikor smo mu jih odvzeli.

Komur se ta izmenjava matic zdi pretežavna, naj izmenjava bolj enostavno. Slabo matico naj uniči, čez šest ur, ko se zavedo čebele brezmatičnosti, naj pa doda novo matico v matičnici. Namesto zamaška zatlačimo v veho zmesi iz medu in sladkorja. Tudi v tem primeru ne smemo panja teden dni pregledovati.

Še bolj enostavna je zamenjava z dimom. Slabo matico odstranimo, zvečer pripravimo mlado matico v matičnico in jo spravimo za tri četrt ure v žep. Med tem časom pripravimo kadilnik, zapremo panj razen luknjice, v katero bomo vtaknili kadilnik. Panj močno nakadimo in pustimo zaprtega nekoliko minut. Po dveh do treh minutah puhnemo vanj še nekoliko dima, nato pa spustimo matico v panj pri žrelu, za njo pa še enkrat puhnem dim; potem pustimo žrelo odprto.

Vse te izmenjave matic so dobre in se obnesejo povoljno. Glavno pa je, da ne iztikamo že drugi ali tretji dan po panju, jeli so čebele matico sprejele, kajti prezgodnja radovednost stane matico življenje. Stvar si razlagamo lahko takole: V čebelni družini so različne čebele, glede na starost in opravila, ki jih opravljajo v panju. Te čebele so ločene v razne skupine ali stranke. Ko denemo novo matico, jo v začetku potrdi le majhna skupina čebel, ki jo potem varuje napadov po drugih čebelah. V 24 urah priznava matico že precej močna »stranka«, tako da more začeti z zaleganjem v eni ulici. Ko se izvalijo prve njene žerke, to je četrti dan (v najugodnejših razmerah), vzljubijo čebele še bolj novo matico, in kmalu jo prizna vsa družina. Iz tega ravnanja je vsakemu jasno, zakaj je prve dni po dodejanju matica v nevarnosti. Ako prezgodaj odpremo panj in začnemo jemati satnike iz njega, začnejo čebele begati po njem in matica tudi. Pri tem pa zaide med čebele, ki ji še niso udane, in po njej je. Kako nezaupne so do nove matice, vidimo tudi iz tega, da čestokrat nastavijo po dodejanju matice matičnike, ki jih šele takrat poderejo, ko so dognale, da je dodejana matica dobra.

Pri pregledovanju panjev uredimo ta mesec tudi satje. Nevreden imena »napredni čebelar« je vsak, kdor trpi nelepo satje v čebelnem gnezdu. Vsak neizdelan ali slabo izdelan sat moramo premestiti iz plodišča v medišče. Popolnoma beli ali skoraj beli pa nezaželeni sati ne spadajo v plodišče, prav tako ne taki, ki imajo preveč trotjih celic. Celo taki sati, ki imajo malo trotvine, naj bodo bolj zadi, oziroma ob straneh gnezda, da jih matica že v zgodnji prihodnji pomladi ne doseže.

Čebelar s kranjiči ima v tem mesecu tudi mnogo važnega opravila. Pregledati mora vse izrojence in zgodnje prvce, ali imajo dobre, oprasene matice. Panju naj odtrga dno, ga obrne, da vidi med satje. Česar ne vidi naravnost z očmi, mu pokaže

čebelarsko zrcalce, ki ga vtakne med satje. Brezmatične panje, ki nimajo trotovk, naloži in združi s panji, v katerih ni dovolj satja, toda dobra matica (drugci). Običajno se spravi matica sama v naklado in bo potem panj izboren plemenjak v prihodnjem letu. Če pa sama ne gre, naj jo čebelar jeseni prepodi v nastavek. Čigar čebele imajo v avgustu mesecu izdatno pašo na ajdi, tako da čebele takrat še stavijo satje, naj naloži brezmatične starce in prvce na drugce, prehode pa zapre z matično rešetko, ki jo pribije na veho v drugčevem stropu. Jeseni naklado lahko snamemo in spravimo pridelek.

Kranjiče, ki so dalje časa brezmatični in imajo že trotovke, vzamemo iz sklada, na njih mesto postavimo dobro zaprte prazne panje, čebele prepodimo v prazen panj, trotovskega kranjiča brez čebel pa naložimo na prav močnega kranjiča. Prepodene čebele vsujemo pred čebelnjak v travo, da se izprosijo v katerikoli panj.

Kdor naloži brezmatični panj in ga loči od spodnjega z rešetko, mora od časa do časa izpustiti trote z naklade, sicer poginejo na njej.

Pri vseh opravilih v tem mesecu je treba zelo paziti, da ne povzročimo ropanja. Vsa dela izvršimo, če le mogoče, zvečer o mraku. Ne puščajmo v čebelnjaku ali njegovi okolici nobenega še tako majhnega koščka satja in niti kaplje medu. Ako začno čebele iztikati po čebelnjaku za medom, zožimo žrela panjev, kaki sitni čebeli izderimo želo in ga z nohtom razmažimo po bradi napadenega panja. Vonj čebelnega strupa razburja čebele, ki so potem bolj pazljive na roparice. Dobro je tudi, ako napadeni panj razburimo s tolčenjem po njem, da bo bolj čvrsto odbijal roparice. Ne prenačimo se s sodbo, da čebele ropajo. Zgodi se namreč, da čebele ob koncu paše ne odženejo samo trotov, ampak tudi stare, za delo nesposobne čebele. To se zdi na prvi pogled tako, kakor boj z roparicami.

Konec paše pomeni običajno tudi konec brezskrbnega življenja trotov, čebele jih odstranijo. Še vedno so čebelarji, ki smatrajo odstranitev trotov za nekako vojsko med čebelami in troti, v kateri bi utesnili včasih zmagati troti. Zato prav vneto opravljajo brezpotrebno in neokusno mečkanje trotov. To umazano delo je nesmiselno.

Kadar čebele hočejo trote odgnati, jim vzamejo možnost za prehrano v panju. V nepokritih celicah je sicer med, a tako globoko, da ga trot ne doseže, zaprtih pa načeti ne more. Ker torej ne more sam do hrane, čebele mu jo pa odrekajo, mora zaradi lakote oslabeti. Oslabele trote na-

ženejo čebele na dno in v kote v panju. Tam jih stražijo kakor hudi psi čredo ovac, troti pa žalostno brenče. Ko so dovolj oslabei, se začne sramotno odganjanje iz panja. Čebele ločijo posamezne trote od črede, jih zajahajo, da zbeže skozi žrelo iz panja. Nekateri so že tako oslabei, da popadajo na tla in poginejo v travi pred čebelnjakom, nekateri pa še zletijo, a jim čebele branijo nazaj v panj. Naberejo se pred žrelom v gručo. Ponoči popadajo iz brad na panjih in se razlezejo po travi in poginejo. Čebelar naj pazi samo na to, da se ne nagnetejo v žrelo tako, da bi se čebele ne zadušile, vse drugo je nepotrebno in nečedno delo.

Še en škodljivec čebel.

Rudolf Dolinski.

raznih čebelnih sovražnikovih je že pisal »Sl. Č.« zadnja leta, le domačega ali hišnega vrabca se menda doslej ni še nobeden spomnil, čeprav tudi ta ni tako nedolžen,

kot se nam vidi na prvi pogled. Nasprotno: vrabca lahko prištevamo med največje čebelne škodljivce, še posebno zaradi tega, ker je povsod tako močno razširjen.

Torej, na kak način nam vrabec pokončuje čebele?

Zaradi bolehnosti sedim veliko pred čebelnjakom in se mi nudi dovolj prilike, da opazujem to in ono. Med drugim sem zadnja leta tudi spoznal, da vrabec čebele uničuje.

To dela tako-le:

Spomladi in tudi še poleti poseda ta kričač po drevju v bližini čebelnjaka ali pa po strehah bližnjih poslopij ter preži na ubogo žival, ko leta na pašo. Tako lovi čebele skoraj brez truda: za njo zleti le nekoliko metrov, pa jo že ima v kljunu.

Ko pozoblje prvo, se takoj spusti za drugo in tretjo. To nadaljuje toliko časa, dokler ni za kratek čas polna njegova menda nenasitna golša. Posebno mnogo čebel pojedо vrabci tam, kjer gnezdiijo v večjem številu pod streho bližnjih poslopij. Opazoval sem jih, kako so minuto za minuto poletavali za čebelami, sicer ne ves dan, ampak največ okrog 12. do 13. ure, torej za kosilo. Kadarkoli sem to opazoval, se mi je krčilo srce, zlasti še, ko sem pomislil, da postane mnogo pridnih čebelic žrtev svojega poklica zgolj zaradi požrešnosti tega kmečkega škodljivca.

Res je sicer, da nekoliko vrabcev še ne uniči močnega čebelarstva. Če pa jih je preveč, le tudi oslabijo panje. Sicer je pa škoda vsake čebele, ki mora predčasno umreti, najbolj pa še spomladi. In prav v pomladnih mesecih nam napravi vrabec največ škode, ker se takrat, ko vali in goji svoje mladiče, bolj drži doma, medtem ko se v poletju, ko zori žito, rajši klati po polju.

Torej, ne držimo rok križem! Zatirajmo vrabičja gnezda, kolikor je v naši moči, posebno v bližnji okolici čebelnjakov!

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečno poročilo za april 1930.

Letošnji april ni napravil zgaže svojemu vremenskemu slovesu. Imel je več deževnih kot solnčnih dni. Bil pa je tako topel, da je izvabil cvetje najvažnejšim pomladanskim medečim rastlinam. Koščičasto sadje in borovnice so dolgo čakale oplojevalcev. Čebele so dobile dovolj obnožine, a malo nektarja. Vendar so izkazale nekatere postaje v zadnji tretjini meseca večji donos nego porabo. V obče pa so

živele čebele od zaloge, ki so jo nabrale še v lanski jeseni in se dobro razvijale. Kjer je vladalo pomanjkanje, so panji pešali.

Od marca t. l. uporabljajo vse naše postaje A. Ž. panj za opazovanje. Upeljale so ga, ne da bi se koga le z besedico k temu nagovarjalo. To nam dokazuje, da je panj za naše razmere res prikladen.

Št. Vid n. L. 20. aprila sem začel nastavljati satje v medišča.

Mesečni pregled za april 1930.

Kraj	Višina nad morjem m	Sestav opazovanega panja	Panj je teže						Toplina zraka			Dni je bilo											
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		naiveč pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	poljasnih	jasnih	vetrovnih		
			1.	2.	3.	1.	2.	3.	pridobil	porabil	dkg	dne	C ³										
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	—	—	—	140	60	50	—	250	—	—	+28	—	1	+11.7	24	16	—	15	4	13	7
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	—	50	50	70	—	170	—	—	+25	0	+11.7	22	20	—	9	6	15	9	
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	35	80	50	15	—	110	15	29	+24	0	+9.7	26	19	—	7	12	11	20	
4. Tacen p.Šmar. goro	314	A.-Ž.	5	5	230	95	100	100	—	55	85	25	+24	0	+11.9	28	11	—	14	6	10	11	
5. Škofja Loka . .	349	A.-Ž.	—	—	415	110	125	125	55	—	140	26	+23	+	+11.2	20	12	—	11	10	9	19	
6. Virmaše pri Škofji Loki . .	361	A.-Ž.	—	5	100	120	105	165	—	285	35	27	+24	+	+9.0	26	14	—	8	15	7	27	
7. Blej. Dobrava .	577	A.-Ž.	—	—	—	80	70	10	—	160	—	—	+18	+	+8.8	17	9	—	10	16	4	6	
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+19	+	+10.6	25	12	—	9	15	6	23	
9. Dob	305	A.-Ž.	—	20	20	60	50	130	—	200	20	20	+28	—	+11.6	23	9	—	12	2	16	16	
10. Rova na Gor. .	350	A.-Ž.	—	20	325	110	80	100	55	—	80	21	+25	—	+10.7	25	12	—	11	8	11	7	
11. Breg-Križe . .	483	A.-Ž.	—	—	—	30	70	90	—	190	—	—	+23	+	+7.1	21	17	—	11	10	9	3	
12. Cerknica . . .	575	A.-Ž.	15	—	130	20	40	20	65	—	40	22	+22	+	+9.3	22	17	—	2	10	15	5	20
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	—	—	200	100	30	20	50	—	50	27	+24	+	+9.5	19	19	—	12	6	12	18	
14. Krka	300	A.-Ž.	—	—	85	100	60	40	—	115	20	25	+26	0	+10.6	23	8	—	6	12	12	12	
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	—	20	50	70	40	—	140	—	—	+24	+	+10.4	30	15	—	7	14	9	22	
16. Novo mesto . .	180	A.-Ž.	—	—	10	75	—	30	—	95	10	27	+30	—	+12.8	21	17	—	11	10	9	19	
17. Ptuj	221	A.-Ž.	—	130	100	70	20	35	105	—	30	29	+23	+	+11.5	26	9	—	4	20	6	10	
18. Lokovec pri Mozirju	465	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	29	18	—	9	18	3	20
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	—	—	85	60	70	35	—	80	20	²¹ / ₂₇	+18	—	+7.9	29	13	—	3	26	1	25	
20. Orehova vas pri Mariboru	270	A.-Ž.	—	35	—	85	70	65	—	175	15	14	+25	0	+16.8	26	13	—	14	13	3	13	
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu	536	A.-Ž.	—	—	—	125	60	185	—	370	—	—	+22	—	+5.8	28	12	—	4	18	8	9	
22. Vrzej	176	A.-Ž.	—	—	—	135	55	130	—	320	—	—	+26	—	+12.5	29	11	—	4	26	—	20	
23. Cezanjevci . .	182	A.-Ž.	—	—	—	70	150	60	—	280	—	—	+22	0	+12.9	29	16	—	7	19	4	25	
24. Guštanj	398	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
25. Jarenina	262	A.-Ž.	—	—	280	40	20	70	150	—	80	28	+24	—	+10.5	28	11	—	7	18	5	26	
26. Nedeljica pri Turnišču	170	A.-Ž.	—	—	20	90	—	35	—	105	—	—	+26	+	+14.5	21	11	—	13	13	4	22	

Tac en p. Š. g. 27. aprila sem prestavil v prvih petih panjih zaleženo satje iz plodišč v medišča.

Virmaše p. t. L. Kljub temu, da letos nisem porabil za pitanje niti kapljice medu, so dosegle čebele v aprilu višek razvoja. Pomagala jim je preostala zimska zaloga.

Pri dveh sosedih so se čebele hudo ropale. Rop je nastal, ker sta pitala zunaj panjev, kar sta pa baje vršila natančno po predpisih g. Dolinskega, ki so bila objavljena v lanskem »Čebelarju«.

Novo mesto. Pri dobri tretjini panjev sem zadnje dni odprl medišča.

Ptuj. Domala vsa prestavljanja so se izvršila do konca meseca. Pripravljam se za prevoz v akacijevo pašo.

Vržej. Čebele so se tako hitro razvile, da bo treba takoj v začetku maja prestavljati.

Sv. Gregor p. O. Zaradi deževnega in mrzlega vremena so čebele prenehale zalegati.

Krka. V aprilu pri nas ni nihče prestavljajal.

Sp. Ložnica p. Ž. Čebelne družine so glede moči precej nazadovale. Nekateri dnevi je ležalo vse črno čebel okoli čebelnjaka.

Orehova vas p. M. V začetku aprila so bili panji močno natrpani s čebelami. Ob koncu pa so se precej izpraznili, ker ni bilo nikakega donosa.

Nedeljica p. T. Na prestavljanje v tem mesecu ni še nihče mislil.

Cezanjovci. Lep panj, ki je imel v jeseni bogato zalogo, mi je padel. Bil sem na potovanju in nisem utegnil, da bi pregledal čebele.

Kako sem ogrebal roj.

Pirnati Josip — št. Jernej.

blagoslovljenem letu dvajset osem sem neko majniško soboto nestrpno sedel pred čebelnjakom in nepremično zrl v panj, iz katerega je imel zdaj pa zdaj izleteti

prvi roj. V panju so se vršile velike priprave za odhod in zunaj, na bradi, je bilo plesa in dirandaja kakor na pustni torek v vaški krčmi. Troti so veselo skakali po panjski bradi in godli in trobentali na vse svoje inštrumente, le nebo se je držalo nekam kisló in solnce se je skrivalo za sive meglice, kakor da ne mara za svatbeno idilo, ki se je pripravljala v mojem panju.

Končno je topli jug nagrmadil na nebu ogromne kupe vodonosnih oblakov in solnčni obrazek ni več pokukal na zemljo. Svatbeno razpoložene čebele so osuple posedle po bradi in prej tako živahno vr-

venje se je začelo počasi ohlajati, končno pa je nastal v panju pravi ponočni mir.

Ves srdit sem tedaj odložil prestrezalo, ki sem ga vse dopoldne držal v roki, ter odšel v hišo, da dobi tam primerno zadoščenje vsaj ubogi želodček, ki je tako dolgo moral vzdržati brez hrane. Kmalu sem pozabil na roj in se naslajal ob telesnih okrepčilih.

Pa komaj sem deloma potolažil glad, že je pritekel sosed in mi ves upehan zaklical: »Roj! Roj imaš na jesenu!« — Žlica mi je padla iz rok, ko sem začul te sladkdoneče besede in z enim skokom sem že bil pri čebelnjaku. In glej! Prav iz panja, katerega sem ves dopoldan opazoval, so se usipale čebele v poslednjih curkih, večji del roja pa je že krožil nad bližnjim jesenom in sedal v njegovo vejevje.

Nastalo je vpitje, kakor bi se Jeriho podiral; vsa vas je bila skupaj in vsakdo se je trudil svetovati, kako spraviti to vrto-glavo žival v dosegljivo višino. Par krep-

kih fantov je privleklo gasilno brizgalnico, da je neutrudno metala vodene curke na čebele, toda te se za vse to niso zmenile, temveč so se le še hitreje sprijele v grozd na jesenovi veji, okrog 15 metrov visoko nad zemljo. Končno so se čebele strnile v lep grozd, ki je tako mamljivo dražil in podžigal mojo čebelarstvo strast, da sem nemirno begal okrog drevesa in razmišljal, kaj storiti.

Da bi roj pustil, naj odide po svoji volji v druge kraje? — Ne! Nikakor ne! — Hočem biti kakor dobri pastir, ki ljubi svojo čredico in da tudi življenje za izgubljeno ovco!

Privlekli smo dvanajst metrov dolgo lestev in jo z velikim naporom vzdignili kvišku. Pa je bila mnogo prekratka in je segala samo do prvih vej. Poiskal sem nato še kakih pet metrov dolg drog, nanj navezal lahko leseno škatlo in tako pripravil vse potrebno.

Razložil sem vaščanom svoj načrt: vzdigniti se hočem po lestvi do zadnjega klina, od tam pa z drogom premostiti razdaljo do čebelnega gnezda. Začudeno so me gledali, zmajevali so z glavami in nekateri so mi odločno odsvetovali hoditi v tako višino, kajti jesenov les je krhek in ne bo vzdržal teže lestve in mene; mlajši rod pa me je vzpodbujal k smelosti in nekateri so se mi celo z navdušenjem ponudili, da pojdejo namesto mene na jesen, kar sem pa seveda s hvaležnostjo v srcu odklonil.

Končno se je začel moj pohod na težko pot. Desetorice čvrstih rok so se uprle v lestvo od vseh strani, jaz pa sem se začel z drogom v roki pomikati kvišku...

Z velikim triumfom se je začel moj »vnebohohod« in v prijetno sladkem razpoloženju sem se primerjal celo z Mohamedom, ki je menda tudi, meni slično, nekoč slavil svoj odhod od zemeljskih otrok.

Pa kmalu so me minile nagajive misli in sredi lestve je bilo moje čelo že potno, v globini srca pa je začelo kliti drobno zrnice kesanja, ki se je polagoma razrastlo v težko in morečo »grevengo«. — Ozrl

sem se navzdol, pa mi je meglica pred očmi zastirala pogled na narod pod menoj, ki je bil čudno tih in miren, kakor bi se zavedal bližine moje zadnje ure... Stopal sem više in više, v vrhu lestve pa je vedno nekaj pokalo in šuštel. Mravljinci so mi zagomazeli po vsem životu, ko sem zaznal, da pokajo krhke jesenove veje in da se lestva bolj in bolj ponižuje... Končno sem bil na vrhu lestve na njenem zadnjem klinu. Zdelo se mi je, da bo muke kmalu konec. A motil sem se!

Z obema rokama sem se moral krčevito oprijeti obeh lestvin, tako da nisem mogel dvigniti droga, ki sem ga vlekel s seboj. Kaj početi?... Končno sem se domislil: vtaknil sem desno nogo preko klina na drugo stran, tako da sem se razkoračno z obema nogama oprijemal klina. V rokah sem bil sedaj vsaj deloma prost, da sem mogel, čeprav z največjim naporom, dvigniti drog s škatlo in ga približati roju.

Ozrl sem se doli. Oh, da ste videli, koliko blestečih oči je bilo uprtih vame, v vseh pa sem jasno čital hrepenenje in željo, da bi srečno pogodil oni mamljivi grozd nad seboj. Krčevito sem koncentriral vso moč v roke — sunkoma pognal drog kvišku, toda — izgrešil zaželeni cilj. Škatla se mi je zapletla v gosto vejevje. Čebele so se usule okrog mene, drog in škatla pa sta z ropotom zletela doli, naravnost na moje požrtvovalne pomagače. Popustili so lestev in zbežali na vse strani, mene pa pustili v smrtni nevarnosti.

Zavedel sem se groznega položaja, se krčevito oprijel lestve in kakor blazen drčal navzdol, da se rešim gotove smrti, zakaj moja opora se je že začela nagibati in drseti po opolzkih tleh... Smrtno utrujen in mrliško bled sem priletel na zemljo skoraj istočasno z lestvo, ki se je s truščem zvrnila po tleh in razlomila na nešteto delov.

Ko mi je odleglo in sem se nekoliko odpočil, me je začela zanimati usoda mojih pomagačev, na katere so se bile usule srdite čebele. Začel sem gledati okoli sebe. O joj! Kako sem se moral kljub resnemu

položaju zasmejati, ko sem jih zagledal stokajoče in vzdihujoče v visoki travi in v grmovju, kjer so se valjali in od bolečin stokali. Vsi srditi so bili name. Komaj sem jih za silo potolažil in pomiril. Nato sem jih povabil v hišo ter jim postregel z medom. Kmalu so pozabili prestane bolečine in velikodušno odpustili čebelicam njih zlobni napad. Bolečine so polagoma minile, ali zaradi spačenih obrazov in nabreklih rok so bili moji »pomočniki« tako smešni, da tako smešnih tipov bržkone ne more ustvariti noben velikomestni teater kljub vsem bogatim kosmetičnim pripomočkom.

Razšli smo se v prijateljstvu in vsi so mi ponovno obljubili svojo pomoč ob vsaki slični nepriliki z zadržanjem, da me drugič ne bodo zapustili v tako žalostnem položaju, tudi če jih opikajo vsi troji, kolikor jih premore roj.

Poln skrbi sem se napotil nazaj na vrt in s težkim srcem pričakoval, da se roj ponovno usede na ono vražje mesto. Pa sem se, hvala Boгу, motil, kajti ono nesrečno vejo je obletavalo nekaj desetoric čebel, vse druge pa so bile, lepo zbrane

in strnjene v kepo, v nizki travici. Zadržano sem zrl na te male nagajivke, nato pa s klinčkom razbrskal sivo »mravljišče«, da najdem matico. Res sem jo našel, zaprl v kletko in to položil v panj, kamor sem prej nameraval vseliti ta nesrečni roj.

Ko so čebele zavonjale svojo matico v panju, so se začele v veliki procesiji seliti k njej. Končno so bile vse zbrane okoli nje, njihove kraljice. Matico sem izpustil, panj pa zaprl in ponesel v čebelnjak. Tedaj so bile pozabljene vse bridkosti in težave, ki mi jih je povzročilo to muhasto ljudstvo.

V teku poletja je čebelna družina krasno napredovala, tako da sem imel največje veselje, kadar sem jo opazoval. Bil je to eden izmed mojih najboljših panjev. V jeseni mi je podaril velike množine medu.

Pa je prišla zima, strašna morilka, ki je mnogim in tudi meni uničila cvetoče čebelarstvo. Ko sem žaloval na grobovih svojih dragih čebelic, mi je srce najbolj težko zaradi pridne in marljive družinice, ki sem jo tako ljubil in negoval in za katero sem nekoč sam tvegaval svoje mlado življenje...

Društvene vesti.

Predavanja v juniju.

Na Bledu dne 1. junija.

V Laškem dne 1. junija.

V Dobropoljah dne 22. junija.

V Kamniku dne 29. junija.

V Celju dne 9. junija ob 3 popoldne pri čebelnjaku g. Kodele na Ostrožnem.

V Ljutomeru dne 15. junija celodnevni čebelarški tečaj. Vodil ga bo g. Jurančič. Začetek po osmi maši v mešč. šoli. Popoldne pa ob 2 na dogovorjenem kraju. Vabljeni vsi čebelarji!

Izvršena predavanja.

Društvo kmetijskih fantov in deklet na Frankolovem je priredilo 4. maja t. l. čebelarstvo predavanje. Predaval je g. Samec iz Nove cerkve in izpodbujal kmetijsko mladino k čebelarstvu. Snov predavanja je bila A.-Ž. panj. To je bilo eno izmed redkih čebe-

larskih predavanj izven čebelarstva organizacije. Hvala društvu kmetijskih fantov in deklet, ki je to predavanje priredilo!

Prav lepo predavanje se je vršilo tudi v Stoprcah, ki ga je vodil g. Peternel in se ga je udeležilo 24 članov in 43 nečlanov. Predavanje je imelo tudi ta uspeh, da je takoj pristopilo k društvu nekoliko čebelarjev.

Dne 27. aprila je predaval g. Bukovec na Rakeku, dne 28. aprila g. Leskovec v Dol. Lendavi, dne 11. aprila g. Kosi v Črešnjevcu, dne 11. maja g. Bukovec na Breznici, g. Okorn v Leskovcu pri Krškem, g. Jos. Verbič v Kranju, v Velenju pa 19. marca g. Kosi.

Poročilo o tečaju za spoznavanje in zatiranje čebelnih kužnih bolezni.

Čebelarstvo društvo je priredilo v dneh 25. in 26. aprila t. l. zgoraj omenjeni tečaj, ki ga je vodil g. Okorn. Poleg njega so na tečaju predavali še g. dr. Kern, šef. vet. bakterij-

loškega zavoda, g. L. Kocjan, asistent bakteriološkega zavoda ter g. prof. Verbič. Posebno ljubeznivo nam je pomagal g. dr. Kern, ki nam je dal na razpolago še sobo v bakteriološkem zavodu, kjer so se vršila predavanja. Za izkazano naklonjenost se g. dr. Keru najtopleje zahvalujemo.

Za tečaj se je priglasilo 22 čebelarjev, a udeležilo se ga je le 16. Predavanja so bila izredno zanimiva. V izpopolnitev predavanj so bili udeležencem na razpolago tudi mikroskopi, s katerimi je bilo mogoče uvesti čebelarje v tajnosti vseh bolezní. Vsi udeleženci so izjavili svoje veliko zadovoljstvo. Društvo je dosedaj priredilo dva taka tečaja, tretjega pa misli prirediti avgusta ali septembra meseca. S temi tečaji je započelo novo veliko delo, ki bo imelo v doglédnem času za čebelarstvo velike koristi. Vsi čebelarji morajo poznati bistvo kužnih bolezní. Zato želimo, da bi se za prihodnji tečaj priglasilo zopet več čebelarjev. Razpis tečaja bomo priobčili v julijski ali avgustovi številki našega lista. Iz tečaja so bili poslani pozdravi g. ministru za kmetijstvo, dalje gg. prof. dr. Borchertu, dr. Zanderju, dr. Armbrusterju in Morgenthalerju, ki imajo za čebelarstvo velike zasluge. Vsi so se zahvalili za poslane jim pozdrave in toplo pozdravljali idejo teh tečajev. Več o tečajih samih pa prihodnjíc.

Poročilo o seji ožjega odbora osrednjega društva, ki se je vršila dne 2. maja 1930.

Po običajnem pozdravu g. predsednika je tajnik prebral zapisnik o zadnji seji, ki je bil odobren. Poročal je tudi o tečaju za spoznavanje in zatiranje kužnih čebelnih bolezní. Glavna točka seje pa je bila sklenitev najeminske pogodbe za novi lokal blagovnega oddelka, ki se bo v kratkem preselil v novi lokal v Vošnjakovi ulici. Najemnina za novi lokal znaša mesečno 800 Din, najemnina za klet, ki bo služila za skladišče, pa bo še urejena na prihodnji seji. Potrebna oprava za blagovni oddelek se naj takoj odda v delo po določenem načrtu in dogovoru. G. predsednik in tajnik sta se pooblastila, da zadevo blagovnega oddelka uredita.

G. prof. Verbič je poročal o opazovalnih postajah. Novi opazovalni postaji sta se dovolili podružnicama v Boh. Bistrici in Mozirju.

Občni zbor. Kakor je bilo javljeno v majnikovi številki našega lista, se bo nadaljeval letni občni zbor Čebelarskega društva v nedeljo 15. junija t. l. ob 10 dopoldne v dvorani bivšega Orlovskega doma kakor zadnjíc. Vse podružnice prosim, da izroče svojim delegatom potrebna pooblastila. Po pravilih imajo podružnice za vsakih začelih 15 članov po 1 delegata. En delegat sme zastopati do 75 članov, to je, da ima lahko do 5 glasov. Delegat sme zastopati tudi sosedne podružnice. Želimo, da bi se zborovanja udeležilo kar največ delegatov. Dnevni red zborovanja je bil priobčen v peti številki našega lista. Tajnik.

Podružnične vesti.

Novi podružnici.

V Dol. Lendavi se je ustanovila dne 2. marca t. l. nova podružnica, h kateri je takoj pristopilo 28 članov. To je prav razveseljivo dejstvo. S tem so storili Prekmurci zopet korak naprej. Hvaležni smo g. Leskovcu, žel. uradniku v Dol. Lendavi, ki je mnogo pripomožel k tej organizaciji čebelarjev.

Nova podružnica se je ustanovila tudi v Ribnici, i. s. dne 29. aprila 1930. Ustanovnega zborovanja so se udeležili vsi čebelarji iz ribniške okolice. Izvoljeni so bili za predsednika Mihelič Stane, za podpredsednika Ilc Jonez, za tajnika Pelc Ivan, za blagajničarko pa Ančka Gradišarjeva, za odbornika pa I. Silc.

Obema podružnicama želimo krepkega razmaha in uspešnega delovanja, vsem, ki so delovali za ustanovitev novih podružnic, pa našo najtoplejšo zahvalo!

† **Umril je gospod M. Schiffrer**, šolski upravitelj na Vrhniki. Bil je vnet čebelar in sadjar in splošno priljubljen zaradi svoje prosvetne delavnosti in družabnosti. Bodi mu ohranjen blag spomin!

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek, dne 10. junija t. l. ob 8 zvečer v običajnem lokalu.

Popravek poročila podružnice v Velenju, ki je bilo priobčeno v 5. letošnji številki »Sl. Č.« Zadnji stavek se mora glasil: »Odsotni člani, ki pa niso vsi izostali po svoji krivdi, pač vedo, da so mali čebelarji v večini članstva, ozir. naročnikov.«

Podružnica za Velenje. Dne 19. marca t. l. nas je zopet posetil naš priljubljeni predavatelj g. Josip Kosi iz Celja in nam razodel razne skrivnosti čebelinega življenja. Na zelo zanimiv način nas je seznanjal s čebelnimi boleznimi (z grízo, gnilobo, noseimo, grinjavostjo), z občevanjem s čebelami, s prestavljanjem, z razširjevanjem plodišča, z rojenjem, z vzgojo matic in z vsajanjem rojev. Lepo predavanje je napravilo globok vtis na nas, kajti gledati bomo morali na naše ljubljenske kakor

skrbna mati na svojega edinca, ki ga je rešila smrti. — Bilo je zelo hvalevredno, da so se udeležili predavanja tudi učenci kmetijskega tečaja. Tu so spoznali, da sta čebelarstvo in sadjarstvo tesno združeni panogi kmetijstva in da je čebelarstvo velikega pomena za sadno drevje. — Da pa je bil naš sestanek podoben čebelarški družini, je bila med nami tudi mlada »matica«, ki je tudi članica. Popoldne je bil praktičen pouk pri čebelnjaku g. učitelja Mlinšeka. Od 20 članov je bilo navzočih 12 in 13 nečlanov, skupaj 25. — Bodi iskrena hvala Zvezi v Celju za predavatelja, posebno pa še g. J. Kosiju. Želimo da nas kmalu zopet povede v tajne čebelinega življenja.

A. Bratkovič, tajnik.

Podružnica v Gorjah. Zapisnik rednega občnega zbora čebelarске podružnice v Gorjah za leto 1929. Spored: 1. Otvoritev, nato čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora; 2. poročilo tajnika in blagajnika; 3. volitev odbora.

Tajnikovo in blagajnikovo poročilo je bilo soglasno odobreno.

Na predlog g. Ogrisa se je za načelnika vnovič izvolil g. Polda, za računске pregledovalce so bili predlagani in izvoljeni gg. Ogris, š. Černe in šol. vodja Valko Razinger. — Za delegata in namestnika sta bila izvoljena dosedanja delegata Vinko Rožič in g. Ogris.

Raznoterosti: G. Polda je predlagal, naj bi se člani zedinili za ceno plemenjakov. Nobeden naj ne odda normalnega kranjiča ceneje nego za 150 Din. Odbornik g. Ogris je predlagal, naj se osrednje društvo pozove, da bo v »Slov. čebelarju« poročalo tudi o tržnih cenah živih čebel (plemenjakov, rojev in matic). Predlog g. Ogrisa je bil soglasno sprejet in se je načelniku naročilo, naj ta predlog predloži osrednjemu odboru. Nato se je vnela živahna debata o cenah za žive čebele, ki jih doseza trgovec s čebelami. Za maticice dobiva ob sedanjih razmerah 62 Din, za plemenjaka 338 Din, za kilogram težek roj pa 163 Din. G. Polda je predlagal, naj se premični inventar podružnice shrani pri odborniku V. Rožiču, ker dosedanji prostor pod streho mežnarije nikakor ni pripravljen za njegovo shrambo.

Ker ni bilo nobenega predloga več, je načelnik zaključil občni zbor. Polda, zapisnikar.

Podružnica v št. Ruprtu na Dolenjskem je imela redni občni zbor dne 16. decembra 1929. Podružnica je leta 1929. štela 21 članov, sedem več kakor v prejšnjem. Odbor je imel štiri seje, 23. junija pa je predsednik pri šolskem čebelnjaku v št. Ruprtu imel poučno predavanje o najboljšem načinu čebelarjenja v našem okolišu. Vseh 20 navzočih čebelarjev je z zanimanjem poslušalo skoro štiri ure trajajoči pouk. Podružnica je letos napredovala tudi s tem, da si je za uporabo svojim članom in eventualno tudi drugim čebelarjem nabavila točilo z dvojnimi sitom, ki bo marsikateremu čebelarju, ki nima tega stroja, olajšalo to sladko jesensko opravilo. Jeseni smo skuhali 40 kg najlepšega voska. Račun za leto 1929. izkazuje skupnih prejemkov 1969 Din 65 p, izdatkov pa 1788 Din 50 p, torej preostanka 181 Din 15 p.

Ker je ustanovitelj in dosedanji predsednik zaradi bolezni opustil 25letno čebelarjenje na šolskem vrtu, kjer je bilo središče čebelarškega pouka in kjer je vzgojil nekaj vrlih, v čebelarških poslih dobro izučenih čebelarjev, ki jim lahko s mirno vestjo prepušča nadaljnje vodstvo podružnice, in ker je vzlic ponovnim željam zborujočih

odločno odklonil zopetno izvolitev, se je naposled sprejel njegov predlog ter soglasno izvolil za predsednika in tajnika vneti čebelar Maks Kurent, posestnik in občinski tajnik v št. Ruprtu, ki je zadnja leta zgradil prostoren, vzoren čebelnjak in ga opremil s obljudenimi A.-Z. panji in z vsjo potrebno opravilo in orodjem ter tudi z velikim veseljem in vztrajnostjo vzgledno vrši čebelarске posle. Popolnoma več je jezika v govoru in pisavi in kot mlad, zdrav in navdušen čebelar je vrlo sposoben in kakor ustvarjen za načelnika naše čebelarске podružnice. Nadalje so bili soglasno izvoljeni: za blagajnika Zidar Ivan, mlinar na Bistrici, za predsednikovega in blagajnikovega namestnika Drašler Ivan, sodni oficijal v Mokronogu, ter za ostale odbornike Lunaček Aleksander, šol. ravnatelj v p. v št. Ruprtu, Rejc Anton, posestnik v Kremenu in Zupanc Ivan, rudniški uradnik v Krmelju. Za delegata za društveni občni zbor je določen M. Kurent, A. Lunaček pa za njegovega namestnika.

Sprejeta sta bila dva predloga: a) Podružničnim delegatom z dežele bi bilo zelo ustrezno, ako bi se društveni občni zbori v Ljubljani vršili ob delavnikih in ne ob nedeljah ali praznikih, ker ob takih dneh ne morejo v Ljubljani izvršiti nobenega drugega opravka in zato tudi ne hodijo ob nedeljah in praznikih na društveni občni zbor. b) Čebelarji začetniki želijo, da bi društveno glasilo priobčevalo navodila za začetnike. Ker pa je zadnje čase »Slov. čebelar« že podajal tak pouk in ker je za začetnike najzanesljivejša pot do izpopolnitve, ako s pridom čitajo Janšev »Nauk o čebelarstvu«, Žnidaršičev »Naš panj« ter letnike »Slov. čebelarja« in kar dobivajo pojasnila pri izkušanih podružničnih članih, je pač dvomljivo, da bi »Slov. čebelar« pričel zopet z začetnim poukom. To bi ne bilo pogodno večini čebelarjev. Vzlic temu je sklenil občni zbor predlagati, da bi se društveno glasilo po možnosti oziralo na začetnike in prinašalo tudi zanje primerne poučne članke.

Z letino bi bili zadovoljni, ako bi mogli pridobljeni med po primerni ceni prodati. Število čebelnih družin se je letos nekoliko pomnožilo, vendar še daleko manjka do normalnega stanja, ker sta prejšnji slabi letini, zlasti dolgotrajni hudi mraz uničili premnogo družin neukim čebelarjem, ki pač vedo, da krava pri gobcu molze, ne vidijo pa, da vrača čebela negovanje in umno ravnanje z njo s stoterimi obrestmi. L.

Podružnica v Trbovljah je imela svoj redni letni občni zbor dne 6. januarja t. l. Navzočih je bilo 32 članov, ki so prav pazljivo poslušali zanimivo predavanje g. urednika Avg. Bukovca o tržnih cenah medu v tu- in inozemstvu, o ustanovitvi čebelarске zadruge ter o zdravilni in hranilni vrednosti medu. O tej naj bi se narodu dopovedalo, da bo v večji meri posegal po pristnem medu in ga v mežji množini porabljal v domačem gospodinjstvu. — Predavatelj je žel za lepo predavanje iskreno zahvalo.

Nato so se prečitali razni dopisi in so se odbrila poročila tajnika, blagajnika in rač. pregledovalcev. Blagajna je izkazala v letu 1929 6312.68 Din dohodkov, 5407.15 Din izdatkov, a prebitka je 905.53 Din. Iz prebitka se bo naročilo novo točilo za A.-Z. sate. Podružnica ima sedaj tri točila, 1 stiskalnico za satje, 1 parni topilnik in Pavlinovo iztiskalnico s čistilnikom za voske in brzo-parilnikom.

V marcu t. l. se bo vršil tečaj o kuhi voska pri čebelnjaku g. Jenka v Hrastniku, v teku poletja pa predavanje pri čebelnjaku g. Ašenbergerja na Dolu.

Za l. 1930. je bil izvoljen tale odbor: Fr. Lebar je predsednik, J. Hanck podpredsednik, K. Omerzu tajnik in blagajnik, M. Ačkun in R. Ahac sta odbornika, J. Jenkova, M. Sušnik pa sta pregledovalca računov. Delegat za občni zbor osrednjega društva je g. Černe. — Tajništvo.

Podružnica v št. Ilju pod Turjakom je imela svoj občni zbor dne 8. decembra m. l. ob udeležbi 14 članov. Račun za leto 1929., ki izkazuje 610.73 Din prejemkov, 365.20 Din izdatkov in 245.53 Din prebitka, je bil soglasno odobren. Novi odbor se je konstituiral tako: Jakob Verboten predsednik, podpredsednik Karel Podjavršek, tajnik in blagajnik Edvin Rozman, Jurij Ložnjak, Fr. Razbornik, Ivan Zaponšek pa odborniki. — Med drugim se je sklenilo, da se priredi meseca maja enodnevni tečaj, in sicer v št. Florijanu pri čebelnjaku g. Jakoba Verbotna. Naprosi naj se predsednik Zveze v Celju, g. Peternel, da bi tečaj vodil.

Podružnica Kapela-Slatina Radenci je imela svoj redni občni zbor dne 6. januarja t. l. Udeležba žal ni bila sijajna, saj je iz nerazumljivih vzrokov manjkalo več nego ena tretjina članov, pač pa so na občni zbor prišli kot poslušalci številni ljubitelji čebel.

Pri volitvah so bili ponovno izvoljeni: za načelnika A. Knez, za tajnika J. Glaser, za blagajnika pa J. Kolar.

Na občnem zboru se je pri slučajnostih sprožila umestna misel, da naj se onim sicer premožnim nečlanom, ki iz same zanikarnosti k društvu ne pristopijo, izposojanje »Slovenskega Čebelarja« v bodoče ustavi. Tudi se je sklenilo, da se Zveza čebelarških podružnic v Celju naprosi, da nam v teku letošnjega leta, in sicer v maju in avgustu pošlje čebelarškega strokovnjaka, da bo predaval na enodnevnih tečajih.

Tajnik Glaser.

Novomeška podružnica je imela dne 15. decembra m. l. svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga čebelarji ob blizu in daleč.

Iz poročil posnamem glavno:

Podružnica je imela 37 rednih plačujočih članov klub temu, da se jih je vpisalo 51. Med letom je umrl zvesti član podružnice g. Ivan Vidmar, Pokoj njegovi duši! — Društveni odbor se je ravnal tudi v tem letu po načrtu, ki ga je določil lanski občni zbor: osrednjemu odboru je predložil načrt o zadrugi za prodajo čebelarških pridelkov in načrt o razdelitvi pasišč; priredil je pet predavanj, in sicer je g. podružnični tajnik Lilija govoril v Šmihelu dvakrat, v Ajdovcu, v Orehovcu in v št. Jerneju pa po enkrat. Podružnica se je udeležila kmetijske razstave na Grmu in je v moralnem oziru vrlo dobro uspela. Odbor je nabavil za člane točilo domačega izdelka, ki ga posojuje članom proti mali odškodnini. Tudi je odbor kupil vosek in bodo člani na pomlad dobili satnice pod normalno ceno.

V odboru sta s posebno vnmemo delovala gg. Ludvik Puš kot predsednik in Ignacij Medved kot odbornik. Občni zbor jima je izrekel posebno zahvalo.

Poročilih se je vnela živahna debata o čebelarški veselici, ki naj bi se priredila ob prihodnji podružnični razstavi, o ustanavljanju, oziroma pozivljanju podružnic v novomeškem okraju itd. Vse to se je prepustilo v rešitev bodočemu odboru.

Pregledovalca računov, gg. ing. Urbas in Vales, sta našla račune v redu in sta predlagala, da se odboru da absolutorij. Občni zbor je predlog sprejel.

Dohodkov je bilo 4117.50 Din, stroškov pa 4062.95 Din. Po prebitku obresti 40 Din je 84.55 Din premoženja.

Na predlog g. Valesa so se soglasno izvolili v odbor gg. Puš, Medved, Lilija, Vidmar, Fr. Hrovat in Fr. Bukovec, za revizorja gg. Vales in Urbas, za delegata pa gg. Medved in Puš. Po izvolitvi se je pobirala članarina. Vplačalo jo je 12 članov. Vsi drugi se vabijo, da to store čimprej.

G. Medved je predlagal, naj bi osrednje društvo v Ljubljani nemudoma storilo vse, da se bo carina za izvoz medu in živih čebel znižala.

Podružnica v Radovljici. Na občnem zboru, ki se je vršil dne 26. decembra m. l., so se jasno pokazale potrebe podružničnih čebelarjev. Mnogo se je razpravljalo o ajdovnem pasišču, ki ga ima podružnica v okolici Cerkelj do Komende. V to okolico vozijo čebelarji radovljiške podružnice čebele v pašo že preko sto let, sedaj pa so pričeli dovažati v pašo še čebelarji drugih podružnic, tako da je zdaj ta okoliš s čebelami prenapoljen. Delegatu se je naročilo, naj pri občnem zboru osrednjega društva na to opozori, kajti edina rešitev podružničnega čebelarstva je v tem, da se ji pusti vsaj ajdovo pasišče, ker spomladanskega in poletnega nima v zadostni meri.

Podružnica šteje 28 članov in izkazuje 2048.53 dinarjev gotovine.

Vršil se je strokovni tečaj, ki ga je vodil g. prof. Verbič iz Ljubljane.

Opustila se je misel, da bi podružnica kuhala vosek za člane, ker ni upati, da bi se mogla zbrati zadostna količina voščin, zlasti zato ne, ker kuhajo nekateri čebelarji vosek sami.

Izvolil se je sledeči odbor: Franc Resman, ravnatelj v Radovljici, je predsednik, Franc Žnidar iz Nove vasi je podpredsednik, Zdravko Tevž v Predtrgu je tajnik in blagajnik, I. Varl iz Kamne gorice je delegat, I. Kleindinst iz Gorice, Jože Prešeren iz Lesc in Ivan Varl st. iz Kamne gorice pa so odborniki.

Vsa razprava je bila stvarna in je bilo videti, da je članom napredek čebelarstva resna zadeva.

Podružnica za Maribor in za okolico je imela redni letni občni zbor dne 6. januarja. Poročila društvenih funkcionarjev so zborovalci z zadovoljstvom sprejeli. Velika pridobitev za čebelarje in posebna zasluga predsednika in tajnika je ustanovitev zaloge najvažnejših čebelarških potrebščin v prodajalni Kmetijske družbe v Melju. Kmetijski družbi in poslovodji prodajalne je izrekel občni zbor za naklonjenost najlepšo zahvalo. Žalibog so dospeli lani panji in satnice prepozno. Upamo, da bo letos bolje. Vsi čebelarji smo veseli, da se je v tem oziru storilo vsaj to.

Nanovo sta bila izvoljena v odbor g. Kosl in g. Sila.

Težko bo pogrešala podružnica marljivega člana in vestnega tajnika g. Gontiča, ki je bil premeščen v Ljubljano. Brezhibno delovanje podružnice je bila najbolj njegova zasluga. Naj mu bo tudi na tem mestu izrečena zaslužena pohvala. — Franjo Luknar, tajnik.

Stari letniki. Uprava našega lista ima v zalogi še mnogo kompletnih starih letnikov in posameznih števil. Da si čebelarji lahko izpopolnijo svoje letnike, podajam njih seznam.

V zalogi so kompletni letniki »Čebelarja« iz let: 1905, 1915, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928.

Posamezne številke pa naslednje:

Letnik 1899.: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11. — Letnik 1900.: 10, 11, 12. — Letnik 1905.: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12. — Letnik 1906.: 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 12. — Letnik 1908.: 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1909.: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1913.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1914.: 1, 3, 4, 5, 7, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1915.: 1, 4-5, 6-7, 8-9, 10-11-12. — Letnik 1916.: 1-2, 3-4, 5, 6, 10-11-12.

— Letnik 1917.: 3-4, 5-6, 7-8-9, 10-11-12. — Letnik 1918.: 1, 2, 3, 4. — Letnik 1919.: 8, 9, 10-11-12. — Letnik 1920.: 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1921.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. — Letnik 1922.: 1-2-3-4, 7, 8-9, 10-11-12. — Letnik 1923.: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1924.: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1925.: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1926.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1927.: Vse številke. — Letnik 1928.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12. — Letnik 1929.: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12. — Letnik 1930.: 1, 2, 3.

Drobiž.

Čebele treba previdno z dimom miriti. So čebelarji, ki puhaajo med čebele cele oblake dima, da se potem iz panja kadi kakor iz tovarniškega dimnika. Preveč dima ne pomiri čebel, nasprotno, še bolj jih razdraži. Ako smo panj in okence mirno odprli in vidimo, da se razsrjeno usipajo iz ulic, ostanimo nekoliko trenutkov nepremični, potem pa puhnimo oblaček dima nanje, nakar naglo izginejo med ulice. Preveč nakajene postanejo čimdalje bolj besne, potem pa utegne pobesneti še čebelar. Preveč divje pustimo v miru, ako je mogoče delo odložiti. Tudi pri čebelah se z lepim ravnanjem več doseže nego z grdim.

Recept za dober cepilni vosek. Ker je med čebelarji tudi mnogo sadjarjev, ne bo odveč, ako objavim tak recept, ki sem ga pobral v »Schweizerische Bztg.«, pomen ima pa le za tistega, ki potrebuje večjo množino voska, sicer je bolje, da ga kupi. 500 g voska in 1500 g čiste (precejene) smole raztopimo v posodi, ki plava v vreli vodi. Raztopini prilijemo 100 g lanenega olja in pol litra gorilnega špirta. Vse to potem temeljito zmešamo, nato pa ohladimo.

Terpentina ne smemo uporabljati, ker uničuje kambij.

Naravni matičniki so žlahtno zlato, ki je dandanes pri nas zelo redko. Zato bomo naravne matičnike iz najboljših plemenjakov uporabljali posebno pri vzreji matic. Lepemu naravnemu matičniku bomo dali vselej prednost pred »umetnimi«. Pogoji pa je, da izvira iz žlahtnega plemena.

98% vseh satnic, ki jih je izdelala naša delavnica za satnice, je gerstungove mere (za A.-Ž. panje). Poraba od leta do leta naglo narašča. Letos smo jih izdelali toliko množino, da bo treba misliti na znatno povečanje obrata, ako bomo hoteli ustreči vsem čebelarjem.

Vse kaže, da dočaka naša delavnica za satnice v najbližji bodočnosti velike zahteve. Na to priliko se bo društvo v korist svojih

članov ob neizogibni njeni preuredbi oziralo. Kamen do kamena palača!

Ravno razmah društvene delavnice za satnice pa je lep dokaz, da imajo naši čebelarji mnogo zmisla za podpiranje društvenih naprav. Zavedajo se, da je delavnica last vseh organiziranih slovenskih čebelarjev in jo odločno podpirajo. Tako mora biti!

Prošnja vsem predavateljem. V zadnjem času dobivamo čimdalje več vesti, da je v trgovini dosti pokvarjenega, zelo vodenega (prezgodaj točenega) ajdovca. Ponujajo ga celo po 8 Din kg.

Na vsakem predavanju naj gg. predavatelji opozarjajo poslušalce na veliko škodo, ki jo povzročajo zlasti neorganizirani čebelarji drugim čebelarjem z razpečavanjem slabega medu. Ako ne pojde drugače, bodo morale čebelarske organizacije poskrbeti, da bodo dobri med zavarovali proti konkurenci slabega cenega blaga.

Kolikor toliko krivičen očitek se mi zdi trditev, da predali »Sl. Č.« prav za prav niso tisto mesto, kjer naj se vrši propaganda za uživanje medu.

»Članke o vrednosti medu bi morale prinašati predvsem naše dnevno časopisje, ki ga čita mnogo ljudi. Tam bi dosti več zalegli, neprimerno več, kakor v »Sl. Č.«, ki ga čitajo samo čebelarji.« Tako pišejo nekateri.

Podpišem! Toda, kdor hoče s pridom vršiti propagando za uživanje medu, mora biti temeljito podkovan v vsem, kar govori v prid uživanja medu. Poznati mora vse njegove redilne in zdravilne lastnosti v toliko, da tudi izobražencu lahko dopove, da greši sam zoper sebe, ako medu ne je.

Propagator pa mora nekje zajemati podatke, ki jih potrebuje za reklamo. Kje naj jih išče, ako ne v »Sl. Č.«?

Vsaka podružnica bi morala imeti člana, ki bi bil usposobljen za propagando za uživanje medu, vsi čebelarji pa bi mu morali pomagati vsak po svojih močeh. Niso več tisti časi, ko je zadoščalo, da si lajku pripove-

doval, da je med dober za zdravje. Dandanes moraš navesti že še kaj bolj prepričevalnega. ako hočeš zbuditi za to živilo zanimanje. To pa moreš storiti le, ako sam kaj veš.

In prav to izkuša doseči »Sl. Č.«. Torej je »Sl. Č.« tudi v pogledu propagande v prvi vrsti poklican, da objavlja vse, kar se tiče hranilne in zdravilne vrednosti medu.

To nalogo bo tudi v bodoče vršil, in sicer še bolj intenzivno. Ti dragi bralec, pa izkoristi zrnja, ki jih najdeš v predalih »Sl. Č.«! Opozori nanje svoje znanke, pa pride čas, ko se čebelarji ne bomo več pritoževali zastran slabe kupčije.

Torej, napravimo kompromis: članki o medu so za dnevno časopisje nad vse potrebni, nič manj potrebni pa niso za »Sl. Č.« Da pa bomo imeli križe, tudi z dnevnimi časopisi, slutim, ker eden izmed velikih slovenskih dnevnikov ni objavil lepega članka o medu, ki mu ga je poslal neki naš odlični sotrudnik.

Zanimiv pojav. Nedavno smo v društveni delavnici za satnice opazovali čebelo, ki je prihajala skozi odprto okno po mlačno vodo. Posoda — plitva pečnica — je stala tik ob njem. Vanjo mečemo drobce voska, ki ga pobiramo v koritu za mlačno vodo. Čebelo smo opazili prvič približno ob devetih dopoldne. Odletela je in se kmalu vrnila ter pripeljala s sabo še eno tovarišico. Ker sta se v kratkih presledkih vedno iznova vračali, smo iz radovednosti začeli šteti, kolikokrat bosta prišli. Pripominjam, da je bila ena čistokrvna sivka, druga pa z nalahko rumenim prvim obročkom na zadku. Prav to smo vzeli na piko. Vselej, kadar je prišla, smo natančno ugotovili, ali je res »naša« — tako smo jo krotili. Od devetih dopoldne do petih popoldne je prišla 84 krat.

Ta pojav dokazuje, kako veliko porabijo čebele vode v panju in koliko truda imajo, da nanosijo dovolj te tekočine.

Naglo poslovanje. Iz zapisnika odbora »Hrvatsko slavonskega pčelarskega društva« v Osijeku z dne 5. aprila t. l. posnemamo sledeče: »Gosp. tajnik čita načrt programa za čebelarski kongres in medeni teden ter poslavo društvene petdesetletnice v Osijeku avgusta meseca t. l., ki ga je poslal »Savezu čebelarskih društev v Beogradu« v odobrenje že 14. februarja t. l., toda odobrenje doslej še ni došlo.

Načrt je odbor načeloma odobril in sklenil, da se takoj zaprosi Savez za rešitev, da bi se pravočasno mogel sestaviti in objaviti končni program«...

Glasovi o pomladanski paši v Jugoslaviji. V Dalmaciji se prva spomladanska paša (na rožmarinu) ni obnesla. Ponekod v Vojvodini, koder sejejo mnogo repice, so čebele nabrale tega medu po 10 do 15 kg na panj. Sedaj cvete robinija (akacija) in obeta mnogo. Letos cvete 14 dni prej nego druga leta. V Slavoniji je medil dobro le javor. Iz drugih krajev Jugoslavije še nimamo nikakih vesti.

Nevarnost stoječih čebelnih napajališč za raznašanje raznih čebelnih bolezni je izredno velika. V njih utone marsikaka bolna čebela in po vodi plava potem neizmerna množina bolezenskih kali. Posebno nevarna so taka napajališča tam, kjer razsaja nosema. S tako vodo se okužijo mnoge družine, ki potem naglo propadajo. Zato pa proč s koriti za napajanje čebel! Napravite si tekoča napajališča, kakor je bilo v »Sl. Č.« že večkrat popisano.

Čebelarstvo bo le tedaj donášalo večje koristi, ako izobrazimo čebelarje in ako bomo čebelarili na preprost način, vpošteva je pri tem naravni način življenja čebel.

Schweizerische Bztg.

Ako čebele spomladi stradajo, je škoda mnogo večja, nego čebelar misli. Kdor pusti, da mu začno panji cepati od lakote, ne pomisli, da bo minulo tedne in tedne, preden si bo opomogel. Še pred katastrofo neha gojiti zalego, ker čebele komaj sebe preživljajo. Treba je potem daljše in izdatne paše, preden je v sestradanem panju zopet vse v takem redu, da se more čebelar nadejati kakih uspehov (rojev, medu). Če ni dovolj paše v naravi, mora pa biti v medenih posodah. Iz nič ni nič. Tudi lačne čebele ne morejo delati čudežev.

Ruski izvoz medu. Šele leta 1926./27. so začeli Rusi izvažati med. V prvem letu so ga izvozili 639 ton, v drugem 1131, lani pa 1871. Med je sedaj važno rusko izvozno blago. Nemčija in Anglija ga pokupita 68%, ostalega pa Avstrija, Češka, Italija, Francija in Kitajska. Najbolj cenijo sibirskega lipovca.

Leipziger Bztg.

Prevelika razlika v ceni. »Jugoslawischer Imker« objavlja, da prodaja čebelarski trgovec Ritzmann majniške naravne roje po 60 dinarjev kilogram. V nekem drugem časopisu pa ponuja neki slovenski čebelar po 1 kg težke roje po 150 Din kg v juniju in po 120 Din kilogram v juliju.

Kako pospešimo trditev medu? Včasih bi čebelar rad videl, da bi se med v posodah

naglo strdil. To velja zlasti za ajdovca, ki ga nalijemo v lesene sode, deže ali keblje (škafje).

Med se naglo strdi, ako vmešamo na vsakih sto kilogramov tekočega približno en kilogram strjenega. Čez štiri dni ga z veliko kuhalnico dobro premešajmo in v osmih dneh bo že toliko strjen, da ga lahko vlijemo v leseno posodo, ne da bi se nam bilo treba bati, da bo posoda puščala.

Še ena o ljubljanski trošarini na med. V izpopolnitev naše vesti v zadnjem »Sl. Č.« objavljam še, da utegne nova trošarina povzročiti še dosti in vročih glav, to pa zaradi tega, ker je tarifna postavka, ki se nanaša na med, za nestrokovnjaka nejasna. Tarifa pravi, da je plačati od medu v satju in v kakršnikoli obliki 1 Din od kilograma. Službeni organi na mitnicah si pa to razlagajo čisto po svoje. Nedavno sem imel opravka na mitnici. Med pogovorom z uslužbenci me eden izmed njih vpraša, koliko medu je v posameznem panju. Vedel sem takoj, zakaj izprašuje, in povedal po pravici, da je to odvisno od paše v vsakem letu in od kakovosti panja. Na moje vprašanje mi je prostodušno priznal, da bi za povprečno množino medu rad vedel, ker bo treba plačati trošarino tudi od tistega medu, ki je v panjih z živimi čebelami...

Zdi se mi, da bo nastalo med čebelarji in trošarinskimi uslužbenci ob prevozu čebel v mesto prerekanje, kajti čebelarji bomo zagovarjali pravilno stališče, da med, ki si ga čebele naberejo jeseni za zimsko hrano, ne spada pod trošarino, kvečjemu če bi morale tudi čebelice plačati davek od tega, kar pozimi snedo. Jesenski med ostane čebelam in nima čebelar od njega nikake koristi, razen ob izredno dobrih letinah, ki jih pa pri nas ni, oziroma so tako redke, da sploh ne prihajajo v poštev.

Za čebelarje je trošarinsko določilo glede medu popolnoma jasno. Trošarino je treba plačati od medu v satju (lectarsko blago v sodih in kebljih) in v kakršnikoli obliki (tekoč točen, strjen med), nikakor pa ne od medu v panjih z živimi čebelami. Taka trošarina bi pomenila veliko in krivično obremenitev ljubljanskih čebelarjev, ki zaradi slabih pašnih razmer itak že komaj dihajo.

Mestnemu dohodarstvenemu uradu bomo poslali prošnjo, naj svojim organom pojasni tarifo glede medu, da ne nastanejo pri uvozu čebel v mesto spori. Upamo, da bo dohodarstveni urad osvojil stališče čebelarjev, ki so

že s trošarino od drugega medu hudo prizadeti, ako uvažujemo, da ga morajo prodajati na debelo ceneje, nego je cena sladkorju.

Zabojček za ogrevanje rojev mora biti tolik, da vanj lahko postavimo sat za A. Z. panj, i. s. iz kota v kot. Tak zabojček pritrdimo na kak drog in ga postavimo tik pod roj. Čebele bodo sat naglo zavohale in se same od sebe sprašile v zaboj. Roja nam niti ne bo treba ogrebat. To je zlasti pripravno, kadar se usede na kako deblo. Ako je prvec s staro matico, sme biti sat nekoliko meden, za druga pa ne, da je ne popiha čez hribe in doline. Druga in prvca s pevko pa zvbimo v zaboj z zaleženim satom. Ako pustimo sat roju, se ni bati, da bi pobegnil iz panja, to pa drugci včasih radi store.

Nekoliko čebelarke statistike. Na 1000 prebivalcev je v Švici in Španski 66 panjev, v Jugoslaviji 58, v Avstriji 57, v Rumunski 48, v Češkoslovaški 38, v Ukrajini 37, na Poljskem 33, v Franciji 32, v Nemčiji 25, na Danskem 22, v Italiji 16, na Holandskem 13, v Norvegiji pa 7.

Na 1 km² je panjev: v Švici 6·3, v Avstriji 4·6, v Češkoslovaški 3·9, v Nemčiji in Španiji 3·2, v Holandski 2·9, na Francoskem 2·7, na Poljskem 2·6, v Jugoslaviji 2·4, v Rumuniji 2·3, na Grškem 2·2, v Angliji 0·4.

(Bienen-Vater.)

V Sloveniji je dovolj čebel za domače odjemalce in za izvoz v tujino. To so nam sporočili naši izvoznicarji. Manjka pa naročil! Prosimo, da to »Srpski čebelar« zabeleži!

Pošteno delo — pošteno plačilo. Pri nabavi novih panjev se vse preveč oziramo na nizko ceno, premalo pa na mizarjevo solidnost. Ni dovolj, da je panj natančno in lično izdelan, treba je tudi, da je iz suhega lesa in da so deske dobro zlimane. Panj, ki ima vse te lastnosti, pa ne more biti poceni.

Pred leti sem naročil pri dveh mizarjih več panjev. Mizar A mi je vse dobavil po pogojeni ceni, mizar B pa le polovico, za ostale pa je zahteval precej doplačila, češ, da se je pri proračunu urezal. Druge polovice nisem hotel prevzeti, za kar se danes zelo kesam, kajti uprav panji od tega mizarja so v teku let pokazali, da so soliden izdelek, medtem ko so panji mizarja A že na pol razvaline.

Torej: dobro preudarimo, kje bomo naročili nove panje!

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol, 3 kosi, novo impregnirani	2	—
Kadilniki (boljši)	75	—
Čebelarska kapa s tkanino	40	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	40	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	60	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž-panj iz bele pločevine	16	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	18	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema (s poprečnim železom Din 230—)	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	10	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	130	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1/2 kg	3	—
Isto à 1 kg	4	—
Isto à 2 kg	7	—
Isto à 5 kg	10	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odtočna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	60	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
Pločevinasto točilo za 3 satnike	950	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	24	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrjevanje satnic	—	—
Garnitura za vdelavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	55	—
Satnice, 1 kg	65	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	42	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
Žica, navita na lesu	4	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	300	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1·50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1·50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —25	—	50
h) ¼ kg kvačic pocinkanih (1 kg Din 18.—)	5	—
i) kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	15	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	38	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, nemškega fabrikata, zelo močna, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, šibkejša, kvadratni meter	75	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 24×13 cm	10	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
c) kovinski dvostranski	2	—
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Kleščice za A. Ž.-panje	28	—
Kleščice za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	50	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabljač (priprava za pritrjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani članov.